

Podgorica 29.03.2011.

TUŽILAŠTVO MORA DA ODGOVARA ZA PAD OTPUŽNICA

Centar za građansko obrazovanje (CGO) smatra da se suđenja za ratne zločine u Crnoj Gori odvijaju sporo i nevoljno čime se kreira utisak da se zaboravlja ono što bi trebao biti njihov osnovni cilj, a to je utvrđivanje činjenica, izvršilaca i obezbjeđivanje pravde za žrtve. Tome u prilog ide i današnja presuda u slučaju ratnog zločina deportacije Bošnjaka i Muslimana sa teritorije Crne Gore.

Ovdje se radi zapravo o političkim procesima, i to onima koji instrumentalizuju pravni sistem u cilju onemogućavanja utvrđivanja činjenica na osnovu kojih bi se mogla utvrditi objektivna odgovornost počilaca zločina.

Optužnicom za slučaj deportacije Bošnjaka i Muslimana sa teritorije Crne Gore nijesu bili obuhvaćeni svi odgovorni za taj zločin, što je od samog početka čini klimavom i neizvedenom i to znači da Tužilaštvo treba da snosi punu odgovornost.

Neadekvatnom pripremom postupka, očigledno opterećenog političkim pritiscima Tužilaštvo je kao metu postavilo i jedinog svjedoka ovog zločina Slobodana Pejovića, koji se u posljednje vrijeme pokušava diskreditovati kako bi se čitav proces u potpunosti obesmislio.

Nažalost, zločini počinjeni tokom devedesetih su negativno nasljeđe cijelog crnogorskog društva i dok nadležni organi ne budu u stanju da konkretizuju i individualizuju krivicu mi ćemo kao društvo biti taoci onih koji su u naše ime vršili najstrašnije zločine protiv života i ljudskog dostojanstva. Ako hoćemo stvarnu stabilnost i sigurnost sistema u kojem živimo moramo se probuditi i shvatiti da zaborav nije rješenje, da politički interes ne može biti ispred ljudskog života i dostojanstva. Htjeli to priznati ili ne, posljedice ratnih dešavanja se i danas, nakon 20 godina itekako osjećaju, i tog tereta naša društva se mogu riješiti na samo jedan način- stvarnim, iskrenim suočavanjem sa činjenicama i obezbjeđivanjem pravde za žrtve.

U ovom kontekstu moramo pomenuti i slučaj Čikić, Štrpci, Morinj i Bukovica jer se radi o istom pristupu i namjeri, te stoga želimo istaći da, dok god se ne rasvijetli sudbina svih nestalih, i priznaju nepravde nanijete žrtvama, put ka izgradnji kulture solidarnosti, saosjećanja ali i stabilnosti u regionu, koji se često pominju u javnom diskursu, nije moguć.

Mirela Rebronja,

Saradnica na programima